

Pokorny), og man måtte i så fald antage et ellers ukendt *søs i vernerisk vekselforhold til sør „radden, frønnet, vissen osv.“ Det andet forslag er fremsat af B. Hesselmann (Nord. Kultur III p. 108), der sammenstiller Sestopht med de smålandske Söftestorp og Söftesmåla og antager, at der foreligger en tidlig reduktion af forleddet *Syftir, der i svenske stednavne formodes at være et personnavn (Lundgren-Brate) eller et sønavn (Nils Ödeen, Stud. i Smålands bebyggelseshist. p. 264). En så tidlig reduktion er dog usandsynlig, og man må som nævnt snarest regne med opr. lang vokal i forleddet. En tredje mulighed er, at forleddet ligesom i det sjællandske Søstrup i Merløse H. (Roskildebispens Jb. c. 1370 Søstrup) kan være et personnavn, eventuelt et tilnavn, f. eks. glda. Söt eller Söth (29/5 1395 (LDipl) Petrus dictus Söd, villanus in Nyköbingh in Falstria). Man skulde dog i så fald vente skrivemåden Sez- (Sez-) i VJb. Tofte, se indl.

Bjørup, lb [N *bjæ̃rba*, *bjæ̃rba*; L *bjæ̃rba*]. VJb (13. årh.) Biørnæthorp; VJbF (13. årh.) Biørnæthorp; 14/9 1364 Biørnørp; 1374 (1476 AEDA I 114) Biørnæthorp; 1374 (1551 AEDA IV 15) Biørndrop; 25/5 1379 (1552 EGøyesJb) Biørndrup; 1419 (1624 AEDA III 282) Biørndorp; Jb 1509 Biørnerop, biørnerup; KancBreb 4/11 1561 og 22/6 1564, KronSk 4/3 1568 Biørnerup; Jb 1569 Byørnerup; LR 1569, Reg 1569 Biørnerup; LR 1582 Bjørup, Biørnerup; Mandt 1610 Biørnerup; Mandt 1627, M 1664, M 1688, Datl, VSK, M 1844 Bjørup; Gst Bjørup. — Mandsn. glda. Biørn med den u-omlydte vokal analogisk overført til gen.-formen, men med den ældre gen. sg.-endelse -a (runeda. -ar), jfr. BrN GG III § 461,4 og MKr 1921 p. 27, hvorimod det i Bøstrup Mark, N.-Alslev S., 816 (VJb Byørnsthorp) har den yngre genitivsændelse. Om efterleddet torp se indl.

Dompnæthorp, fsv. lb. VJbF (13. årh.) Dompnæthorp. — Der nævnes i Falsterlisten under Systofte Sogn to torper, Vggæthorp og Dompnæthorp, hvis beliggenhed ikke kan konstateres gennem marknavne o. lgn. Det er muligt, at de som formodet i SvAakjærVJb II 309 delvis er gået op i Nykøbings bymark og bygrund, men den middelstore landsby Hullebæk, der nævnes i jordebogens hovedstykke, forekommer ikke i Falsterlisten, hvorfor det er tænkeligt, at et af de nævnte torper er identisk med denne by. Navnet sammenstilles af Mar. Kristensen med det smålandske Domnaryd, 7/10 1413 Sv. Dipl., ny serie II 701 Domnaryd, 6/6 1405 (Langebeks afskr.) Domaryd, og begge antages at have et mandsn. glda. *Dompni til forled (MKr 1921 p. 28 f.). Ifl. Nils Ödeen (Sydsv. Ortnamnssällsk. Årsskr. 1928—29 p. 12) er forleddet i Domnaryd imidlertid ikke et personnavn, men gen. sg. af ånavnet Dumn, dannet med n-suffix af stammen dum „tåget, diset, uklar“. Da et sådant navn, selv om det fandtes på egnen, næppe kunde indgå i et torp-navn, bliver tolkningen af personnavnet her den sandsynligste. Om efterleddet torp se indl.

Horsemor, hse [N *håsmør*; L *håsa* *māvr*]. Postadr 1890, Postadr 1952 Horsemorhuse; Gst 1946 Horsemor. — Huslodder, udlagt på glt. overdrevs-areal, der strækker sig ind i nabosognet N.-Ørslev, hvor navnet er optegnet 1925 og 1946 som arealnavn og forekommer på MK 1790 og 1809 i formen Haasemør, Hossemør, MB 1682 (engbogen) Horsemøer. Navnet forekommer også som navn på en eng i Dukkerup, Torkilstrup S., 812, MK 1799 Horsemors Græsning, opt. 1933 [*håsa* *māvr*], hvortil der knytter sig sagn om „horsejageren“ (jfr. H. Ellekilde: Goen og Horsejageren i falstersk Sagndigtning og Tro, LFAarb 1936 p. 80 ff.). Muligvis er navnet begge steder ellipse af en opr. sammensætn. af subst. horsemor „fælhoppe“ og eng, mose ell. lgn., jfr. det hyppigt forekommende Horsemose, Horseager o. lgn.

Hullebæk, lb [N *holbæg*; L *hol* *bæg*]. VJb (13. årh.) Holøbæk; 13/5 1473 Holbæk; 11/8 1473 Hwllbæk; 17/9 1483 (17. årh.) Hullebeck; 21/11 1492 (LDipl), 27/2 1493 (LDipl) Holbeck; 26/11 1494 Hollebeck, Holbeck; Jb 1509 hulbeck; Jb 1569, Jb 1572 Hullebeck; Mandt 1610 Hollebeck; M 1664, M 1688 Hullebeck; Datl, VSK, M 1844 Hullebæk; Gst Hullebæk. — Forleddet kan være adj. hul, glda. hol, oldn. holr, vel i betydningen „dybtliggende, nedskåren o. lgn.“ (MKr 1921 p. 38), eller gen. sg. af subst. glda. hula, hola, f. „fordybning, kløft o. lgn.“, jfr. Hulbæk, DS IX 152. Efterleddet er subst. bæk. Gennem byen løber et tilløb til Tingsted Aa.

Kristiansminde, gd [N *kresdjansmenæ*; L *kräs(d)jansmejæ*, *kräs(d)jansmejæ*]. LandvKommProt 1810, M 1844, Gst 1848, Gst, Trap⁴ Christiansminde. — Parcel af Vestensborg (N.-Ladegaard), udskilt 1792 (ifl. J. J. Hansen, Større danske Landbrug IV (1932) p. 496). Mandsnavnet Kristian.

Ravnstrup, fsv. lb eller gd. (Her?) VJbF (13. årh.) Ranstorp; 11/4 1494 Rawnsterop, Rawnssterop, Rawnsterøppe Fangh; 26/11 1494 Raffwenstorp, Raffuenstorp Fang, Raffwenstorp Fang; 19/12 1494 Rep 7781 Ransstroppe skow oc fangt; 19/12 1494 Rep 7782 Rawnsterop, Rawnsterøppe fangh; 28/1 1495 Raffwenstorppe, Raffwenstorppe fangh; 14/6 1530 RA Top. Saml. Papir, Falst. N.-H., N.-Kirkeby S. raunstørpe oc raunstørpe ffang, rawnstørpe leen; KancBrevb 4/11 1561 Rauenstrup; KancBrevb 22/6 1564 Raunstrup; Reg 1571 Raunstrup gord; VSKOrig Ravnstrup H. — Ranstorp i VJb nævnes under S.-Kirkeby S., men ikke med det særlige tegn foran, der markerer navnet på en by eller gd. Stedet skal måske opfattes således, at Ranstorp er en del af Sønder-Kirkeby, hvori kongen har jord til 1 ørtug skyld, eller navnet på ejeren af den ubetydelige ejendom. Den mulighed kan dog ikke udelukkes, at Ranstorp er fejl for Rafnsthorp og glemt på den rette plads under Systofte S. (jfr. MKr 1921 p. 43 note 11, SvAakjærVJb II 309). I dok. 1494—95 og 1530 samt KancBrevb 1561 og 1564 omtales Ravnstrup med skov og fang som vingods hørende til provsteembedet på Falster. Det fremgår af Reg 1571, at dette vingods ligger i Systofte S., ikke som tidl. antaget (bl. a. i Rep) i N.-Kirkeby S. Byen må have ligget ved Ravnstrup Skov og sammen med denne være lagt under Nørre-Ladegaard. Navnet er identisk med Ravnstrup i N.-Kirkeby S. p. 183. Om fang (fangt) se indl.

Vggæthorp, fsv. lb. VJb (13. årh.), VJbF (13. årh.) Vggæthorp. — Om beliggenheden jfr. u. Dompnæthorp ovfr. Navnet forekommer otte gange på dansk område (Uglerup, Ullerup, bl. a. DS II 98, VIII 7, 19 og 69) og indeholder enten appellativet glda. uggla, f. „ugle“ eller dette ord anvendt som tilnavn. I første tilfælde har navnet muligvis nedsettende karakter. Torp, se indl.

832. IDESTRUP SOGN.

Idestrup, lb [N, M, W *i* *sdræba*, L *i* *sdrob*]. VJb (13. årh.) Ydringsthorp; VJbF (13. årh.) Jdringsthorp; c. 1405 (c. 1450 Adel.Brevk. 12) Ythestorp soghen, Ithestorppe soghen; 22/10 1472 (vid. 23/8 1480 Rep 3146) Ydelstorp (4 gange); 23/4 1486 (18. årh.) Ydesterup; Reg c. 1500 Idestorp sogenn, Jdestorp sogenn; Jb 1509 yderstorp, yderstrup; FriReg 22/7 1528 Yders-torp kirke; 1532 FriReg 435 Yderstrup kyrke; KancReg 18/3 1537 Yders-torp Sogn; KronSk 21/2 1539 Yderstrup S.; Jb 1569 Jderstrup, ederstrup, Jderstrupe Sogen; Reg 1571 Jderstrup, Jderstorp Sogen; Jb 1572 Iderstrup, iderstrup; Mandt 1610 Iderstrup; M 1664 Iderstrup, Iedestrup; M 1688 Idestrup; Datl, VSK Iderstrup; M 1844, Gst Idestrup. — Skrivemåderne med d i forleddet i VJb svarer til former med th i normal glda. ortografi (jfr. SvAakjærVJb I *50 og ndfr. u. Vejringe, Aastrup S., 844), således at forleddet må antages at være gen. sg. af et mandsnavn *Ithring, snarest med lang vokal. Da et sådant navn ikke er overleveret, og da jordebogens form synes vanskelig at forene med de senere former af navnet, har Mar. Kristensen (MKr 1921 p. 29) regnet med den mulighed, at r kan skyldes en skrivefejl, således at forleddet bliver et til glsv. Idhing (i stedn. Idingstad, se Franzén, Vikbolandets by- og gårdnamn 1937 p. 71 f.) svarende personnavn, der også forekommer i norske stednavne som Iðingsstaðir, Edingsaas, Ideðrud, Yngsdal (Iðungsdalr) o. a. (NG V 248, VII 133, 226, XII 38). Man kunde vel tænke sig jordebogens Idrings- opstået ved fejllæsning af *Iðungs-, *Ithungs- i forlægget, men et sådant navn (med kort vokal, jfr. de anførte norske navneformer) lader sig vanskeligt forene med skrivemåden (overalt med tegn for i) og udtalen af Idestrup, hvorimod bortfald af forleddets r, der endnu forekommer i former fra 16. og 17. årh., er lettere forståeligt, idet det kan skyldes efterleddets r. Torp, se indl.

Algutsthorp, fsv. lb eller gd. VJbF (13. årh.) Algutsthorp. — I VJb opført mellem Krybæthorp (fsv.) og Lumstrup, altså snarest beliggende i den vestl. del af Idestrup Sogn, næppe fejlplacering af Algestrup i Maglebrænde S., der er nævnt i samme afsnit (skrevet Asgutsthorp), jvf. SvAakjær VJb II 311. Iøvrigt identisk med dette navn, af mandsn. glda. Algut og torp, hvorom se indl.

Bisserup, fsv. lb eller gd. VJbF (13. årh.) Bysæthorp; MB 1682 Bißerup Jord, Bidstruppe Toffter; MK 1791 (S.-Tåstrup) Budstrup Iord, Bistrup Toffter. — Bisserup Jord ligger ifl. MB 1682 „Sønden for Taastrup Byes Sønder March, och kommer 3 Taastrup mend och 3aa Ølkenør Bye til“, og den drives som en fjerde vang til Taastrup og Elkenøre. Navnets forled er det glda. tilnavn eller kortnavn Bisi, der foreligger i det sjæll. Bisserup, Holsteinborg S., V.-Flakkebjerg H. (c. 1370 Bisethorp), og mul. i nogle jyske navne på Bis- (Bislev, Bisholt, Bistoft), se DgP II. Formen Bistrup skyldes sikkert en fejlslæsning (af Bißerup) eller forvanskning uden tilknytning til navnets udtale. Torp, se indl.

Brændte Ege, gd [N *bræ:d(a) e:a*, L *brænda 'e:*]. Postadr 1909, Gst Brændte Ege. — Oprettet 1905. Gården skal ifl. Trap⁴ IV 240 have navn efter en derværende skov, som afbrændtes 1658 af svenskerne. Intet naturnavn i sognet minder dog herom, men tilsvarende marknavne (Jb 1667 Brænde eger, Lille brænde ege) kendes fra Gudme S. og H. på Fyn.

Bysæthorp. Se Bisserup.

Elkenøre, lb [AJ *elknør*; N *elknör*; L *ölknör*, nu *ælg(a)nør*]. VJb (13. årh.) Ælknør; VJbF (13. årh.) Elkenør; 13/5 1473 Elknør; påskrift på s. dok. Elkenør; Jb 1509 Elkenøre; 1540 (1607 ÆDA IV 219) Elcken-øremend; 1542 (1607 ÆDA IV 218) Elckenørre; LR 1569, Reg 1569 Elchen-ør; Jb 1569 Elchenør, Elckennør; Reg 1571 Elckennør; Jb 1572 Elckenør, Elckennør, Elckennør; LR 1582 Elckennør; Mandt 1610 Elckennør; Mandt 1627 Elckennør; M 1664 Elchenør; M 1688 Elchnørre, Elckenørre; Datl, VSK, M 1844, Gst Elkenøre; I 1908 [Øl-Knørre]. — Efterleddet må, trods den påfaldende udtale, være subst. ør, hvorom se indl. Forleddet kan ikke som foreslået af N. M. Petersen (Saml. Afhdl. I 174) være dyrenavnet elg, der i nordisk har spirant, glsv. ælgher, oldn. elgr, m. Det kan derimod sammenstilles med oldn. jalkr, m. „gildet hest, vallak“, nyisl. jalkur, no. dial. jalk, jalk (gjelk), d. s., sv. dial. jalk, m. „hingst“, hvis etymologi er uklar. I så fald må forleddet i Ælknør være gen. plur. *ælknaf en ubrudt, svagt bøjet sideform *ælki, m.

Elkenørestrand, hse. Gst 1945 Elkenørestrand.

Gogæthorp, fsv. lb eller gd. VJbF (13. årh.) Gogæthorp. — Nævnt mellem Lumstrup og S.-Vedby og snarest beliggende i Idestrup S. ell. på Nykøbing købstads grund, jfr. SvAakjær VJb II 311. Navnet er antagelig identisk med gårdnavnet Gaagerup i Ørsted S., Baag H. (Mandt 1600 gogerup, VSK Gaarup, opt. 1916 [*gauerb*]), og forleddet kan være et mandsnavn glda. *Goghi ell. *Gōghi, jfr. ohty. Gogo, Gugo (Förstem. NP² 690). Torp, se indl.

Gunnildethorp, fsv. lb eller gd. VJbF (13. årh.) Gunnildethorp. — Nævnt mellem Oræthorp (Orupgd.) og Haddæthorp. Kvindenavnet glda. Gun(n)-hild, der forekommer som forled bl. a. i Gunderød (DS II 23) og Gunnildbol på Als (DS VII 375). Torp, se indl.

Haddæthorp. Se Hallerup.

Hallerup, fsv. lb eller gd. VJbF (13. årh.) Haddæthorp; Jb 1569 Hallerfang; Jb 1572 Hallerfangt; M 1664 Halderup fangng; MB 1682 Halderup march, Hallerupmarch; JSørensen K c. 1700 Hallerup [hus]; VSK Orig Hallerup H.; Postadr 1909, Gst Halleruphus. — Hvis den formodning er rigtig, at Haddæthorp i VJb er identisk med det senere overleverede Hallerup (se herom C. Paludan-Müller i Vidensk. Selsk. Skr. 5. Rk. hist.-philos. Afd. IV 219, MKr 1921 p. 29 og SvAakjær VJb II 312), må formen i VJb antages at være fejl for *Haldæthorp eller *Hallæthorp (jfr. SvAakjær VJb I *36), idet glda. dd skulde ventes bevaret i nutidsformen. Haldæ- kunde i så fald være gen. pl. af et subst. glda. *hald, m. svarende til oldn. holdr, m. „(fornem) mand“ eller et ikke overleveret mandsnavn glda. *Haldi. Hallæ- kunde være

mandsn. glda. Halli (DgP) og Haddæ- et mandsn. glda. Haddi, der indgår i stednavne som det fsv. Haddethorp, Skippinge H. (14/9 1363 (afskr.) Haddethorp), Haderup, Vindblæs S., Gerlev H. (6/2 1328 (vid. 1440) Haddorp), og Haderup i Ginding H. (Ribe Oldemoder 1330—48 haddorp). Torp og fang, se indl.

Hillestrup, lb [AJ, N *helasdreba*; L *hel:sdrob*]. VJbF (13. årh.) Hyl-dæsthorp; 17/9 1483 (17. årh.) Hillistrup; Jb 1509 Hillestrop, hillistrup; Jb 1569 Hillestrup; Reg 1571 Hildiistrup; Jb 1572, LR 1582, Mandt 1610, M 1664, M 1688, Datl, VSK, M 1844 Hillestrup; Gst 1891 Hildestrup; Gst 1903, Gst Hillestrup. — Forleddet er mandsn. glda. Hildir (MKr 1921 p. 29, DgP), næppe som subsidiært foreslået af Mar. Kristensen (l. c.) mandsn. Hildulf, da en reduktion til Hyldæs- i VJbF ikke er sandsynlig, jfr. former som Grimulsthorp (Grimmelstrup), Algutsthorp (Algestrup), Morknæsba (Moseby), Aflangsthorp (Alstrup) o. fl. i samme kilde. Torp, se indl.

Kringelborg, gd [N *kre:jlþár*; L *kre:jalþár*, *krenþalþár*]. 17/9 1483 (17. årh.) Kringellborg; 8/6 1485 (17. årh.) Kringelborrig, Kringelborrig huß; udat. 1451—1513 senest 1495 (17. årh. Rep 12777) Kringellborg, Kringelborg (Mænd); Mandt 1610, M 1664 Kringelborg; M 1688 Kringelborg Gaard; JSørensen K c. 1700 Kringelborg; Datl, M 1844 Kringelborggaard; Gst 1848, Gst Kringelborg. — Ifl. P. Rhode, Saml. til Laalands og Falsters Hist. II 107 „tilforn“ kaldt Klingborg. Forleddet er subst. kringel, kringle, glda. kringla, oldn. kringla, f., der egentlig betyder „kreds, krumning“ o. lgn., men i stednavne oftest „kreds rundt, afgrænset område“, jfr. DSt 1922 p. 27 og ODS. Her hentyder navnet snarest til en ejendommelighed ved gården eller en af dens bygninger. Om efterleddet borg se indl.

Krybæthorp, fsv. lb eller gd. VJbF (13. årh.) Krybæthorp. — Nævnes mellem Idringsthorp og Algutsthorp og har formodentlig ligget i den vestl. del af sognet. Forleddet er usikkert, da skrivemåden Krybæ- er flertydig. Det kan være et mandsnavn glda. *Kryþi i aflydsforhold til, men næppe identisk med det mandsnavn, der indgår i to sjællandske stednavne: 6/6 1307 Krupæthorp (S.-Jernløse S., Merløse H.) og 3/10 1413 Cruborp, 1/10 1489 Krwperop (Krojerup, Bromme S., Alsted H.). Torp, se indl.

Ladegaard, Sønder-, fsv. gd. Barner Rosenkrantz 13/11 1527 Syndher ladegord; Reg 1569 Syndre Ladegordt, Syndre lagordt; LR 1569 Syndre ladegordt; Jb 1572 Syndre lagaard; LR 1582 Sønder Ladegaard, Sønder-lagaard; DrSKopib 3/3 1595 Søndre Ladegaard. — Identisk med Lumstrup. Gården kaldes S.-Ladegaard til forskel fra N.-Ladegaard (nu Vestensborg) ved Nykøbing.

Lindeskov, hse. Postadr 1890, Postadr 1937 Lindeskov. — Naturnavnet Lindeskov.

Lumstrup, fsv. lb og hgd. VJbF (13. årh.) Lumsthorp; 11/8 1473 Lwms-tørpe; 17/9 1483 (17. årh.) Lumstruppe stætte; 8/6 1485 (17. årh.) Lumstruppe strede, Lumstruppe stætte; 23/6 1490 Lunstorp; Jb 1509 lumstrup ladegordt, lumstrup skow; LR 1509 i lumstrup; Reg 1571 Lumstrop som eer Ladegordt till Slottitt; (her?) KaneBrevb 13/6 1581 Lundstorf Ladegaard; KaneBrevb 3/8 1585 Lumstrup Ladegaard. — Hovedgården kaldes senere Sønder-Ladegaard (s. d.). Forleddet er mandsn. glda. *Lum, der antagelig også indgår i Lumsaas, Højby S., Ods H. (VJb (13. årh.) Lumsas), jævnfør glsv. Lumbær, gen. Lums (i Västgötalagen, se Lundgren-Brate og MKr 1921 p. 29), en stærkt bøjet sideform til Lumi, der indgår i Lommelev (se p. 183). Torp, se indl.

Orup, fsv. lb. VJbF (13. årh.) Oræthorp; 9/10 1486 Ordørp; Jb 1509 Orderup; KaneBrevb 5/6 1568 Urup; Jb 1569 Orupe; Reg 1571 Orup; Jb 1572 Ouruppe; LR 1582, Mandt 1610 Ourup. — Indgæet i Orupgaard. Forleddet er subst. glda. wara, f. „udyrtet areal“, se landsbynavnet Ore, Arninge S., p. 27; jfr. MKr 1921 p. 28. Torp, se indl.

Orupgaard, hgd [N *oræba gu'ar*; L *äuroblgoar*]. DrSKopib 27/6 1589 Oderup, Oderupgaard; M 1664 Ourup Gaard; M 1688 Ørrop Gaard; Datl Orrupgaard, Ourupgaard; VSK Ourup Gd; M 1844 Ourupgaard; Gst 1848 Orupgd; Gst Orup Gd. — Landsbynavnet Orup. I KaneBrevb 6/8 1585

og DrSKopib 27/6 og 21/10 1589 omtales kronens gård Orup med to tilliggende øde byggesteder.

Orupgaardshuse, hse. Trap¹, Guide 1888 Ourupgaards Huse; Gst Orupgaards Hse. — Delvis i S.-Kirkeby S.

Pederstrup, fsv. lb. ? — I Sønder-Taastrups Vestermark forekommer et agerskifte, der i MB 1682 kaldes Peerstrup Schifft og på MK 1791 Pederstrup. Da der ikke findes nogen landsby eller gård med dette navn på Falster og der næppe kan være tale om sammenhæng med Pederstrup i Vesterborg S. på Vestsjælland, drejer det sig snarest om en fsv. bebyggelse. Mandsn. glda. Pētar og torp, hvorom se indl.

Sildestrup, lb [AJ, N *selasdreba*; L *sel:sdrob*]. VJbF (13. årh.) Sildæsthorp; 1489 (1624 ÆDA III 287) Sillestrup; 29/11 1492 Silletstorp; Jb 1509 Sillestrup, Sellstrup, Sillistrup; Jb 1569, Reg 1571, Jb 1572, LR 1582, Mandt 1610, M 1664 Sillestrup; M 1688, Datl, VSK, M 1844, Gst Sildestrup. — Forleddet kan være gen. sing. af et mandsnavn glda. *Sildir eller *Sildar, der dog ikke er overleveret i noget germansk sprog (jfr. MKr 1921 p. 29). Torp, se indl.

Sildestrupstrand, hse. Gst 1945 Sildestrupstrand; Postadr 1948 Sildestrup Strand.

Taastrup, Sønder-, lb [AJ *tāsdrēba*; N (*sö,jär*) *to:asdrēba*, i Væggerløse S.: *tāsdrēba*; L *tāsdrob*]. VJbF (13. årh.) Thoristhorp syndræ; her? 15/2 1473 (16. årh.) Tostrup; 29/11 1492 Tostorp; Jb 1509, 1542 (1607 ÆDA IV 219) Tostrup; KancBrevb 17/6 1551 Sønder Tostrup; KronSk 25/7 1569 Tostrup-søndre; Jb 1569, Jb 1571, Reg 1571, LR 1582 Tostrup; Mandt 1610 Tostrup; M 1664, M 1688, Datl, VSK, M 1844 Sønder Taastrup; Gst 1848, Gst Sr Tostrup. — Forleddet er mandsnavnet glda. Thōrir (DgP) og efterleddet torp, hvorom se indl. Tilføjesen syndræ i VJb skyldes antagelig eksistensen af et Thoristorp (nørræ) i S.-Kirkeby S., p. 210, men fra middelalderens slutning falder navnet ortografisk sammen med Nørre-Taastrup i Horbelev S. (VJb Tostæthorp).

Tjæreby, lb [AJ *kæraby*; N, M *kæraby*; L *kær:by*, nu *tjær:by*]. VJbF (13. årh.) Tyærbu; 16/1 1452 (Hoffman, Fundationer) Thiæreby; 22/10 1472 (vid. 23/8 1480) Thiæreby; udat. (1481—1513 ÆDA V 30) Tiæreby, Thiæreby fangh; LR 1509 thiæreby; Reg c. 1524 Thiæreby berck, Tiæreby berck; Jb 1569 Tiæreby, Tiæreby bierck; LR 1569, Reg 1569, Reg 1571, Tiæreby; Jb 1572 Tiæreby birck och bye, thiæreby, thiærbye, Thiæreby birck, Tiærby birck; LR 1582 Tierby, Tiæreby Birck och Bye; Reg 1582; Mandt 1610 Tiæreby; M 1664 Tiærebye, Thierrebye; M 1688 Tierreby; Datl Tiærebye; VSK Tierrebye; M 1844 Tiæreby; Gst Tjæreby. — Om navnet se u. Købelev S., p. 63.

Tjæreby Tang, hse [AJ *kæraby ta*; L *tjæraby ta*; u. *po ta*; é]. Guide 1888 Tjæreby Tang; Postadr 1897 Tjærebytang (hse); Gst Tjæreby Tang. — Huslodder på græsningsarealet Tanget eller Tjæreby Tang, MK u. å. (c. 1790) og LandvKommProt 1800 Tiærebye Tange, LandvKommProt 1816 Tiærebye Tang, Tanget; M 1844 Tange. Subst. tang, n., sideform til subst. tange, oldn. tangi, m., begge former med betydningen „smal, lav odde etc.“ (se DS III p. LIX), her om lavtliggende areal, der skyder frem i det tidligere Hasselø Nor. Jfr. Tanget, Vaalse S., p. 179.

Tokæthorp, fsv. lb eller gd. VJbF (13. årh.) Tokæthorp. — Nævnt under Idestrup S. mellem Ulslev og Bisserup og muligvis beliggende i sognets østlige del, hvor nogle marknavne i S.-Ørslev Nørremark og den tilstødende Hillestrup Vestermark kan minde om den fsv. bebyggelse, nemlig MB 1682 Thaaderup Schifft, MK 1786 Taaderup St. (i S.-Ørslev) og MB 1682 Taage Kilde Schifft, Lille Taage Kilde, MK 1791 Taager Kilde, I 1908 Touskele (i Hillestrup). Forleddet er mandsnavnet glda. Tōki; torp, se indl.

Ulslev, lb [AJ *ulsle*; N *u:lsle*; L *ulsle, ulslē*]. VJb (13. årh.) Vluærsløf; VJbF (13. årh.) Vleslef; o. 1405 (o. 1450 AdelBrevk. 12) Wsløff, Wlstorp; 22/10 1472 (vid. 23/8 1480) Wsløff; (her eller N.- eller S.-Ørslev ?) 15/2 1473 (16. årh.) Vsløffue; 29/11 1492 Wsløff; Jb 1509 vsløff, vlssløff; Jb 1569 Vsløuff; Reg 1571, Jb 1572, LR 1582, Reg 1582 Wsløff; Mandt 1610 Ulsøff; M 1664 Vlszløff; M 1688 Ulszløff, Ulsløf; Datl Ulsløv; VSK Ulslev; M 1844

Ulsløv; Gst 1848 Ulsflev; Gst 1891 Ulslev; Gst Ulslev. — Navnet er identisk med sognenavnet Ullerslev, Vindinge H., 16/3 1320 (c. 1440 SRD IV 516) Vlwærsløff. Forleddet er mandsnavnet glda. og glsv. Ulvar, oldn. Ulfarr (DgP u. Ulfar); efterleddet er lev, hvorom se indl. Om bortfald af r foran s se u. Branderlev, p. 55.

Ulslev Strandhuse, hse [N *sdrā:jhusnā*; L *sdrā:jhowsnā*]. Gst 1848 Ulsflev Strandhuse; Trap¹ Ulslev Strandhuse; Gst 1891 Ulslev Strandhuse; Gst 1904 Ulslev Strandhuse; Gst 1946 Strandhuse, Ulslevstrand.

Vedby, Sønder-, lb [L (*sø,jør*) *ve:by*]. VJbF (13. årh.) Withbu syndræ; 1277 (Lib. don. Nestved. 1528 SRD IV 356, jfr. DiplDan 2. rk. II nr. 313) Withby syndræ; 25/5 1379 (1552 EGøyesJb) Synndre Vidby; 23/4 1482 Widby, Syndre Widby; 17/9 1483 (17. årh.) Wedbye; 29/11 1492 Synderwidby; (her?) udat. (1552 EGøyesJb 170) Widby; Jb 1509 Synderwidby, Synder widby, Syndervidby; KronSk 6/7 1560 Sønder Vedbye; Jb 1569 Vidby Syndre, Syndre widby; Jb 1572 Syndre widby, Syndre wedby, Widby syndre, Wedby syndre; Mandt 1610 Sønderwidby; M 1664 Sønder Widbye; M 1688 Synderwedbye, Sønder Wedbye; Datl Sønderwedbye; VSKOrig S.-Vedbye; VSK S. Hvedbye; M 1844 Sønder Vedby; Gst Sr Vedby. — Se Nørre-Vedby, p. 174.

Vedby Kolonihuse, Sønder-, hse [L *koloni'an*]. Gst 1891 Søndervedby Koloni; Postadr 1909 Kolonien (hse); Gst Sr Vedby Kolonihuse. — Subst. koloni „nybygd“, anvendt (spøgende?) om nogle ved byens udskiftning o. 1807 anlagte huslodder i udkanten af byens jord.

Vedby Skovhuse, Sønder-, hse [L *sgāw:howsnā*]. Guide 1901, Gst Søndervedby Skovhuse; Trap¹ S.-Vedby Skovhuse.

Ørslev, Sønder-, lb [AJ *sø:ør øslē*; N (*sö,jør*) *y:asle*; L (*sø,jør*) *øslē, ø:asle*]. VJbF (13. årh.) Hezisløf; 1438 (1624 ÆDA III 262) Øsløff søndre; 1439 (1624 ÆDA III 280) søndre Øsløff; (her?) 22/10 1472 (vid. 23/8 1480) Ysløff; (her?) 9/10 1486 Ørsløff; Jb 1509 Synderøsløff, Sunder øsløff; KronSk 21/2 1539 Sønderøsløf; Jb 1569 Syndre øsløff, Synndre øsløff; Reg 1571 Sønder Ørsløff; Jb 1572 Syndre Øsløff; Mandt 1610 Sønderørsløff; M 1664 Sønder Ørszløff; M 1688 Synder ørsleff, Sønder Ørslef; Datl Sønder Ørslev; VSK S. Ørslev; M 1844 Sønder Ørslev; Gst Sr Ørslev. — Den omstændighed, at VJbF ikke som ellers næsten undtagelsesløst ved tilføjelse af nørræ og syndræ skelner mellem de to falsterske landsbyer, der nu hedder Ørslev (N.- og S.-), og som ligger i samme herred og ret nær ved hinanden (med kun c. 5 km afstand), kunde tyde på, at de to navne er af forskellig oprindelse (MKr 1921 p. 35). Sammenfaldet må i så fald være yngre end VJb, men ældre end 1473; da tilføjelse af Nørre- første gang forekommer i et originaldiplom. Tolkingsgrundlaget for nærværende navn er imidlertid usikkert, idet formen Hezisløf i VJb er flertydig. Da håndskriftet er ejendommeligt ved bl. a. at have et ret stort antal tilfælde af indskudt eller manglende h, især i forlyd (SvAakjærVJb I *52), og desuden ved i en del tilfælde at have æ eller e for ø (l. c. *48), kan grundformen være *Øzisløf, en form der tidligt vilde falde sammen med VJb Øsløf (N.-Ørslev, 841). Der kendes dog ikke noget germansk personnavn, som kunde komme i betragtning. Om efterleddet lev se indl.

833. VÆGGERLØSE SOGN.

Væggerløse, lb [AJ *væjærle:asā*; N *væjlsē*, yngre *væjærly:asā*; L *væjlsā*, *væjær:leasā*, *væjær:leasā*]. VJb (13. årh.) Wikærløse; VJbF (13. årh.) Wygærlef; 9/10 1486 Wigerløse; Reg c. 1500 Vegerløse sogn; dag? 1507 (udt. 16. årh. Rep 10927) Weggerløse; Jb 1509 Vigerløse; LR 1509 vigerløse; 2/9 1511 Wigherløse; 17/10 1511 Vigerløse; FriReg 12/11 1529 Weerløse; KancBrevb 20/8 1560 Vegerløse; Jb 1569 Vegerløse, Wagerløse, wegerløse, vegerløse; Mandt 1610 Weigerløse; M 1664 Weigerløse; M 1688 Weigerløse; Datl Vegerløse; VSK Veigerløse; M 1844 Væggerløse, Veigerløse; Gst 1845, Gst 1888 Vigerløse; Trap¹, Postadr 1909 Vegerløse (Vigerløse); Gst Væggerløse. — Formen Wygærlef må være en fejl, sandsynligvis for Wygærles (SvAakjærVJb II 313, jfr. MKr 1921 p. 36), og tolkningen må